

MAGYAR MŰSA.

Költ Bétsben 7. Juniusban. 1788.

Martofson 3-dik Junii. 1788. Edes Gergely. Not.

A' rekegő Békákról a' Nádas mellett.

Tölletek én tartok! Jéh! tóba lakók mit akartok?
 Ő Mért rekeg a' vizeken népetek olyan igen? —
 Mert hogy ugordosnak 's ugy őszve potsogva fu-
 tosnak

A' viz zöld habot ád, rút buborékot okád.
 Így néki tsödülvén hinaros iszapra, fel-ülvén,
 Fel-tartják fejeket 's hangzanak énekeket. —
 Erre nagy a' gondom! — szavokat magyarázva ki-
 mondom:

Mégyek azért közelébb rusnya tavokhoz elébb.
 'S edgy, ki közel maga vólt, *Urak a' Papok! a'
 Papok!* ugy szólt;

A' másik bé-rekedt: nem szeret embereket.
 Refzket igen töllok, némán szökdétsel előllok;
 Töllem-is ugy szaladott, néma figyelmet adott.
 Hogy szavokat vártam míg a' tó' szélibe jártam,

D d

Mind

Mind tsak alig mokogott félbe vartzogni fogott.
Tégre hogy el-mentem, 's a' zöld gyepen le-
pihentem,

Ismét mind rekegett a' puha káka megett.
Ennye! beh! vartzogtak! — Mint egy vetekedve
morogtak,

A' mikor el-fülelék hogy gyepes ágyra lelék.
Jgy neki-zeudültek füleim majd meg-süketültek!
Nints mód! nem tehetem hogy le-ragadna izemem.
Mint mikor a' hartzban fok ezer meg' ezer ziva-
tarban,

Fegyver' ütése kopog 's trombita, puska ropog:
Olly különös morgást olly tábori forma tsikorgást
Tett e' Béka-fereg! — Itt morog; ott kefereg.
Ennyire lármázzván egymásnak utánna tzikázzván,

A' rekeges ki-felé vartzog az Egig elé.
Mert szava' zengését pertzegve szökő rekegését
Edgyik elébb tekeri másfik alábbra veri.
Ej! nofza fel-kelevén, haragomba fejem' fel-emelvén,
Tépem szöfz hajamat, 's így adom a' szavamát:
Rettetes e' morgás! — nagy jelt tehet ennyi tsi-
korgás!

Tám föld' gyomra bomol 's Eg tsikorogva romol!
Kérlek eme' tókra 's a' minden azokba lakókra
Mond-meg Béka! mi baj? mit jegyez ennyi 'fi-
baj?

Mért jártok tábort? 's e' mord Bugyogós' szava;
Vort, vort,

Annyira mért nyöfzörög? mond-ki mi jelre dörög?
Tég nem esett fartz 's hartz, se kudartz; 's te a-
zomba, koartz kvartz,
's vort! brekekeksz! brekekeksz! ördögi módra re-
kegész.

Illy

Illy dühösen széllivel, hogy már nem nyughatom
éjjel,

Oh bel morogsz, nyikorogsz, nyögve vatzogva
korogsz.

Oh mikor ekként szólsz, illy fül-boszfzontva kurut-
tyolsz,

Tám ke-ke-kérsz fegyvert mord viadalhoz ezért?
Sőt mikor így irnyogsz - virnyogsz, már tám vasat-
is fogsz

Ellenem? — ah! mit akarsz melly nehezemre
vakarsz!

Két fülem' ugy fúrod lágy szivemet annyira szúrod
Hogy tsak-nem ki-reped mérges epével eped.

Oh ne kiálts lármát! ne szerezz óh bennem ad ár-
mát;

Mert boszfzút ki-nyerő niats velem imhol erő.
Ehhe! te rút féreg! ha meg-ölne-is a' tsupa méreg.
Boszfzút nem tehetek, vízbe bé-nem mehetek.
Dejzsem! ez a' tó még ki-fog égni, van abba re-
ményiség;

Majd nyujtózva terülsz hantra, kőrökre kerülsz!
Vagy; mivel útállak, bár száraz gyepebe talállak,
A' mint értekezem, meg-nem öl ér'tte kezem.

Undok véreddel motskódni, varas tetemeddel

Bár okot adj-is alám helytelen esne talám.

Tsak Jupiter vólnék majd minden béka lakólnék,
Küldvéa hidrufokat tó-fenyegetni fokat.

Igy pedig el-vetlek, 's a' boszfzú helyt ki-nevetlek
Veszs oda! semmi perem nints veled! enyhül
erem,

Epigrammák.

I. Hogy dolgotat meg-ne bánd

A' nyomorultat meg-szánd.

D 2

Nyög

Nyögni midőn látod nyomorult forsába barátod',
 Meg lásd meg-ne neved, sőt fel-emelni szerezd.
 Mert ne-talám meg-efel Te-is, és Esop' verebével
 A' mi gonoszt ma röhögsz, hólnap alatta Te
 nyögsz.

II. Hogy nyugodalmat érezzél,
 Mennyei kintset szerezzél.

Gazdag akarsz lenni? szert kívánsz annyira tenni,
 Hogy dagadó szived lenne be-telve neked?
 Annyi temérdek kints bizony a' föld' gombolyegén
 nints,

Hogy bár, pontba, fele részre, be-telne vele.
 Hogy soha szükséget ne tapasztalj, olly nyereséget
 A' mi be-töltse kevély szivedet, itt ne remélly.
 A' mire hát szert tégy tsak Mennyei kintsed után
 légy,
 Czélt, szert rá ha tehetisz gazdag örökre lehetisz.

III. *Az Ifju ró'fa az avult ró'fához.*

Mi dolog? még tegnap uj köntöfessel örülsz,
 'S már ma avult rantztzal le-dülsz 's a' porba ülsz.

Felel az Ó ró'fa.

Ír ma gyengén nyiló uj-uj szineket szülsz,
 Mi hafzna? ha te-is hólnap így meg-vénülsz?

IV. Hafzna a' jó barátságnek
 Nagyobb mint edgy Királyságnak,
 Másal hát tartani szeress,

De meg-lásd bôlts fziwet keress.
Mert a hol látsz bôltsefséget,
Látsz hafznos gyönyörúséget.

A' ki Barátodnak bôltset kerefel te-magadnak,
Tetzik-é hogy néked légyek én itten vezetéked?
Mert a' névvel bôlts fok ugyan, de kevés az igaz
bôlts.
Hív lelki Magyarom! jövel! így adom erre taná-
tsom :
Menj! 's ha találsz valakit, nyilván olly Férjfiat,
a' kit
Czélra magadnak szánsz 's kenyeresnek tartani ki-
vánsz,
Nézd-meg az erkôltsét mint bôltsefsége' gyümöl-
tsét.
Mert csak az ám a' bôlts a' kit nemefit kegyes er-
kôlts.

V. Gyász-titulus.

Itt pihen egy szép test, kire sárga halála vetett lef,.
Melly hogy kézre kapá fir' üregébe tsapá.
Hogy ne kevélykedhes fziw! e' holt testre fziemet
vess,
Tölle ma példát végy holnap utánna te mégy.

VI. A' ki ujságot ír Vivát et iste Vir.

Músák áldozatok az Ujság-Irónak,
Néki köszönhetik a' kik Verfet rónak.

Egy

Egy tréfás Epigr. eme' mondásról:

*Mente, dolmány Magyarinak,
Pundra minden tzudarnak.*

Az idegen köntöft vallyon mért szereted? —
 Azt véled tsinofabb abban a' termeted? —
 Szép az; hogy nadrágod' térd-hajtásnál óldod?
 'S azon alol lábad' iftitimflivel tóldod? —
 Szebb a' topánkábá tipegni tapogni,
 Mint a' mátska dió-hajba, ugy kopogáti,
 Hogy sem a' bugyogót szabatsnád bókáig?
 'S tsizmád' kurta szarát egész láb ikráig? —
 Meg-angedem! — Bátran üsd öfzve bokádat,
 Mert már hogy le-essen ne-féltsd a' gatyádat.

Epigr. Eme' mondásról.

*Óh szép gondolatok' szekeérén repeső tüzes elmék!
 Minthogy igen kiesek tollaitokra leszek.*

Ti a' kik birjátok a' találós elmét,
 A' jó vértől hevült szivnek bölts éntelmét;
 Ugy-é? bár bú-bánat 's több inség nyomorgat,
 Bár tűz, viz, bár komor ellenség háborgat,
 Ugy-é? minden ügyes bajos esetekben,
 Vigasztalást letek elmélkedésteekben!
 A' melly minthogy így van ne hivalkodjatok,
 Velem elmélkedvén 's irván dolgozzatok.

Phae-

Phaedrus I. Könyv. 5. Mese. A. S.

Tehén, ketske, jüh, és az Oroszlán.

Soha hatalmással nem jó barátkozni,
Mert a' nem hüséges, és kárt fog okozni.
A' ki ezt nem láttya, szemeit ki-nyitom,
Mert mesémmel, a' mit mondok, bizonyitom.
Tehén, ketske, és a' jüh az oroszlánnak,
Mind hárman az erdön tárfai valának.
A' kik egy iszonyu testü szarvast fogván,
Igy szól az Oroszlán, négy részre fel-osztván:
El-vezem az elsöt, mert oroszlán vagyok,
A' mást engedjétek, mert ereim nagyok.
Harmadik-is enyim, minthogy többet érek,
A' negyedik részért már senkit sem kérek.
Mert a' ki ahoz nyul, a' bizony roszszul jár,
Akárki legyen a', próbálja-meg ámbár.
Igy az egész prédát az istentelenség
El-vevé, 's a' társból lön egy nagy ellenség.

Tudósítások.

*Füskúti Landerer Mihály Urnál e' következendö uj
Magyar Könyvek találtaknak Pofonyban, Pesten,
és Káfsán.*

Etelka, egy igen ritka Magyar Kis-afszony Vilá-
gos. Varatt Árpád és Toitán Fejedelmünk ideik-
ben két Darab 10 képpekkel. Irta Dugonits An-
drás. in 8vo Pofony. és Káfsán. 2 for.

Miért

Miért nem szeretik *Joséf Tsászar* az ő Népetől
8-vo. 6 kr.

Hiv Lelki - Pásztor, avagy annak rövid le-rajzoló-
fa, mi-képpen kelljen az Egyházi szolgáknak az
Istentől reá-bizatott nyájnak jűhait beteg és sérel-
mes ágyokban, nyavalyáik és fájdalmaik között,
's a' r. szükséges Tanáts-adásokkal, és vigasztal-
ásokkal legeltetni. Német Nyelvből fordította
Németi Sámuel, a' Nagy - M. di Réf. Sz. Ekklé-
siának Prédikátora. Pos. I. for. 20 kr.

Báró *Trenk Fridrik'* emlékezetre méltó Életének Hi-
stóriája. Pos. I-ső Darab. I. for. —

Geszner Idiliuma. Fordította Magyarra *Kazinszki*
Ferentz. Kafsán 36 kr.

Sigvárt' Klastromi Története. két Darab. 2. for.

Fridrik Elifiumban 8-vo Pofonyban. 20 kr.

Gróf *Pontisz*, avagy a' tulajdon fiától meg-ölette-
tett Atyának szomorú Története. 8-vo Pofony-
ban. 20. kr.

Istenes jóságra és szerentsés bődlog erköltsre oktatótt
' Nemes Ember, Nemes Afzszony, Nemes Urh.
8-vo Pofonyban. I. for.

Maklári János Hét köz-napra rendeltetett Imádsá-
Könyv. 8-vo Kafsán 12. kr.

Kérettettnek bizodalmason a' *Lesz Keresztyén* Erköl-
tsi Tudományára tett elő-fizetést bé-szedő Urak,
hogy a' Fordítót, az előre fizetett Uraknak Ne-
veikről és Titulusokról ne-sajnálják Juniusnak 24-
dik napjáig ilyen adrefs alatt tudósítani: à Mon-
sieur *Michael Tóth*, Candidat en Medicin et Chi-
rurgie.

à *Vien*,